

[Ale 167]

Sprawozdanie

Wydziału krajowego z projektem zmiany § 41. kraj. ust. wodnej.

Wysoki Sejmie!

Na posiedzeniu z d. 5. lipca 1901 uchwalił Wysoki Sejm zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego projekt ustawy uzupełniającej postanowienia § 45. kraj. ustawy wodnej w tym kierunku, że przy przedsiębiorstwach przymusowych, podejmowanych w interesie dobra publicznego na podstawie projektów technicznych, zatwierdzonych przez Administrację państwa, odpada potrzeba udzielania pozwolenia władzy politycznej przewidzianego w § 41.

Nowela ta ma na celu przyspieszenie robót melioracyjnych, oraz uchylenia tej anomalii, że wykonanie robót przymusowych, nakazanych specjalnymi ustawami na podstawie projektów technicznych, zatwierdzonych przez władze centralne dotychczas było zależne od koncesjonowania przez władzę polityczną w I. instancji, w przeciwieństwie do innych krajów, gdzie władze polityczne w analogicznych wypadkach ograniczały się do przeprowadzenia postępowania wodno-prawnego i wydawania orzeczeń tylko co do zarzutów i praw osób trzecich.

Reskryptem z 23. lipca 1908 L. 7.122 intymowanym odezwą c. k. Prezydium Namiestnictwa z dnia 9. września 1908. L. 12.423/pr. oznajmiło c. k. Ministerstwo rolnictwa, że wstrzymywało się z decyzją co do tej noweli, gdyż zamierzało przedłożyć wszystkim Sejmom projekt ustawy o uproszczeniu postępowania wodno-prawnego dla przedsiębiorstw, których wykonanie leży w interesie publicznym. Gdy jednak co do tego projektu ustawy, którego przedłożenie zapowiedziało już c. k. Ministerstwo w reskrypcie z dnia 3. lutego 1906 L. 23.710, mimo upływu 12½ lat nie osiągnięto pełnej zgody między interesowanymi Ministerstwami, proponowało obecnie c. k. Ministerstwo odmienny od uchwalonego przez Wysoki Sejm ustęp dodatkowy do § 45. kraj. ustawy wodnej, który opiewałby, jak następuje:

„Bei Unternehmungen zum Schutze des Grundeigentumes gegen Verheerungen durch öffentliche Gewässer“ Alternative:

„Bei Schutz- und Regulierungsbauten in öffentlichen Gewässern“, deren Ausführung im öffentlichen Interesse durch am besonderes Landesgesetz auf Grund eines von den beteiligten Ministerien genehmigten Projektes verfügt wird, entfällt insoferne auf dieselben nicht die Bestimmungen des Gesetzes vom 30. Juni 1884. R. G. Bl. Nr. 117. Anwendung finden, das Erfordernis der im § 41. vorgesehenen Bewilligung; — das über solche Projekte einzuleistende wasserrechtliche Verfahren hat sich dem nach auf die Verhandlung und Entscheidung über die Einwendungen und Rechte der Beteiligten gegenüber den im Detailprojekte vorgesehenen Vorkehrungen zu beschränken.

Zarazem nadmienilo c. k. Ministerstwo rolnictwa, że właściwszem byłoby zamieszczenie tego ustępu w § 41. kraj. ustawy wodnej przy rozszerzeniu postanowień tego ustępu na analogiczne państwowe przedsiębiorstwo, a przy tej sposobności możnaby uczynić zadość życzeniom objawionym w Sejmie i w motywach noweli, ażeby dla przeprowadzenia postępowania wodno-prawnego była powołana polityczna władza krajowa, jako pierwsza instancja.

W myśl tych uwag c. k. Ministerstwa rolnictwa przedkłada Wydział krajowy Wysokiemu Sejmowi projekt zmiany § 41. (zamiast § 45.) krajowej ustawy wodnej i uprasza:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony % projekt ustawy uzupełniającej postanowienia § 41. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875. Dz. u. kraj. Nr. 38.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomerji wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Marszałek krajowy:
St. Badeni, w. r.

Sprawozdawca:
Dr. Tadeusz Pilat, w. r.
Członek Wydziału kraj.

Ustawa

z dnia uzupełniająca postanowienia §. 41. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kraj. Nr. 38.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. I.

§ 41. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875. Dz. u. kr. Nr. 38. zostaje uchylony w dotychczasowem brzmieniu i ma opiewać, jak następuje:

§ 41.

Do stawiania w wodach publicznych wszelkich budowli wodnych, mających na celu uregulowanie wody lub ochronę od wody, potrzeba zezwolenia właściwej władzy politycznej. Pozwolenie takie wtedy tylko potrzebne jest do podobnych budowli w wodach prywatnych, jeżeli one oddziałują na cudze prawa, albo na jakość, bieg, lub wysokość wody w wodach publicznych.

Przy budowlach ochronnych i regulacyjnych w wodach publicznych, które przeprowadza państwo, albo które w interesie publicznym zarządzane zostały osobną ustawą krajową na podstawie projektu zatwierdzonego przez interesowane Ministerstwa, odpada potrzeba udzielania pozwolenia, o ile do tych budowli nie mają zastosowania postanowienia ust. z 30. czerwca 1884. Dz. p. p. Nr. 117; postępowanie wodno-prawne zatem, które co do takich projektów przeprowadzać ma polityczna władza krajowa, jako I. instancya, ograniczyć się winno do rozprawy nad zarzutami i roszczeniami stron interesowanych wobec urzędzeń przewidzianych w projekcie szczegółowem i do wydania orzeczenia co do tych zarzutów i roszczeń

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, sprawiedliwości, robót publicznych, spraw wewnętrznych i handlu.
